Saksamaa kasutab juhuseid.

Kõike, mis sünnib rahvusvahelises poliitikas, rakendab — muidugi enda huvides — Saksamaa. Itaalia-Abessiinia sõja haripunkti kasutab ta Locarno lepingu purustamiseks, Hispaania kodusõda oma relvajõu suurendamiseks, Versailles' rahulepingu jõgede-internatsionaliseerimise klauslite tühistamiseks ja olukorda Kaug-Idas kommunismivastase lepingu sõlmimiseks Jaapaniga. Et see juhuste kasutamise seeria ei ole veel lõppenud, tõendab see, et Hispaania kodusõja lahendus ei ole veel ettenähtav, ja ka see, et Saksamaa on angažeerinud end sinna tugevamini, kui tal seni on olnud kombeks segada end teiste riikide asjadesse.

Nagu juba on tähendatud, sündis Locarno lepingu purustamine ja Reinimaa demilitariseeritud tsooni okupeerimine Saksamaa poolt 7. märtsil, Abessiinia sõja haripunktil. Ettekäändeks Locarno lepingu purustamisele kasutas Saksamaa Nõukogude Vene-Prantsuse abistamispakti ratifitseerimist, kuigi see ei olnud veel senati poolt vastu võetud ja ta ümber käisid alles vaidlused. Saksamaa leidis, et see pakt toovat Euroopa poliitikasse uue ebakindlusmomendi ja rikkuvat seda jõudude tasakaalu, mis omal ajal oli saavutatud Locarno paktiga. Omalt poolt lisas Saksamaa, et ta on valmis sõlmima Prantsusmaa ja Belgiaga mittekallaletungi-lepingut, mille kestus võiks olla 25 aastat ja mis oleks garanteeritud Inglismaa ja Itaalia poolt. Ka avaldas Saksamaa valmisolekut demilitariseeritud tsooni säilitamiseks, kui Prantsusmaa teeks oma maa-alal sama, — mis praktiliselt oleks tähendanud Prantsuse piirikindlustiste-vöö, kuulsa Maginot' liini lammutamist.

Prantsuse valitsus reageerib Locarno lepingu purustamisele pööramisega Rahvasteliidu nõukogu poole,

Eesti kroonika 1936, lk. 15